

[Hans Knudsen.]

40, men nærmere 17 og 33, ikke er tilstrækkelige til at bringe skatterestancerne ned.

Kommunerne har gerne ønsket denne ajourføring, og da det antagelig vil være upraktisk at have én procentsats for de mindre indtægter — her ville den nuværende vel være høj nok — og en anden for de større indtægter, kan jeg ikke se andet, end at vi bør efterkomme dette ønske. Vi må også have den tillid til kommunerne, at de ikke anvender de højere maksimumsprocenter for de lave indkomster, når de ikke er nødvendige, men der kan ikke være nogen rimelighed i at have så lave tilbageholdelsesprocenter, at man kun har sikkerhed for at få restancerne ind hos de meget små skatteydere, medens skatteydere, som har relativt større indkomster, kan udnytte situationen, som den højtærede minister udtrykker det i sin skriftlige fremsættelse.

Jeg kan tilslutte mig lovforslaget, og jeg kan tilslutte mig, at ministeren benytter denne lejlighed til at stryge den adgang, kommunerne nu har til at lukke for lys og gas hos skatterestanter. Det er efter min mening en kedelig bestemmelse, som vist alt for ofte rammer netop den del af familien, som man ikke ville ramme, og jeg tror godt, vi kan undvære den.

Må jeg til slut udtale min tilfredshed med, at den højtærede minister foreslår at ophæve begrænsningen for eftergivelse af kommuneskat. Denne begrænsning har vist aldrig været tænkt som nogen skattebestemmelse, men derimod nærmest som en valgretsbestemmelse, og det var også i valgloven, den dukkede op først. Efter at vi nu siden 1953 ikke mere opretholder kommunal skatteansættelse som betingelse for stemmeret, må vi også kunne undvære denne begrænsning, således at kommunalbestyrelserne, hvor de selv finder det betimeligt, kan få lov til at eftergive mere end de to tredjedele, der nu er maksimum. Dette spørgsmål om eftergivelse af kommuneskat må i alt fald være et spørgsmål, der helt og holdent kan overgives til kommunerne selv.

Jeg kan med disse bemærkninger tilsige samtlige foreslåede ændringer vor velvillige støtte under det kommende udvalgsarbejde,

hvorunder vi skal behandle lovforslagets enkeltheder.

Alfred Bøgh: Jeg er enig med den forrige ærede taler i, at dette lovforslag næppe kan ophidse gemytterne og give anledning til nogen større debat. Det, lovforslaget indeholder, er for hovedpartens vedkommende rent praktiske ændringer, og vi fra vort parti vil gerne medvirke til at få forslaget underkastet en grundig behandling i et udvalg.

Jeg skal i øvrigt ikke gentage det, der allerede er sagt, men kun nævne enkelte ting, bl. a. kildeartsbeskatningen, som nu foreslås ophævet. Egentlig synes jeg personlig ikke, at dette forslag hører hjemme i dette lovforslag, idet det alligevel har lidt videre betydning. Kommunerne har dog selv hidtil haft adgang til at ophæve kildeartsbeskatningen ved at søge amtet om tilladelse hertil, men vi ser i mit parti sådan på det, at denne skatteform er forældet, og vi vil gerne medvirke til at løse dette spørgsmål.

Hvad angår beskatning af dødsboer, mener vi, at forslaget vil betyde nogen stramning, og det er et af de spørgsmål, vi gerne vil se på i et udvalg.

Med hensyn til lønindeholdelsen er det vist rimeligt, at man fører de nuværende satser å jour; det må så blive udvalgets opgave at se på de kommunale interesser modsat de menneskelige interesser og finde frem til en form, som tager rimelige hensyn til begge sider. Om de satser, der er foreslået i lovforslaget, skal være de endelige, må vi diskutere nærmere i udvalget.

Hvad angår afbrydelse af gas og elektricitet, er jeg fuldt ud enig med det ærede medlem Hans Knudsen i, at noget sådant ikke hører hjemme i nutiden; det er for umenneskeligt og urimeligt, så det er vi parat til at stryge.

Vi er som sagt villige til at gå ind i et udvalgsarbejde for at prøve at løse disse problemer.

Poul Møller: Også det konservative folkeparti kan tilsige sin støtte til gennem en udvalgsbehandling at prøve på at gennemføre de af den højtærede indenrigsminister foreslåede ændringer i den kommunale